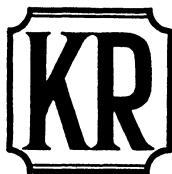

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Spörsmål i samband med tillämpningen av förordningen ang. beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst.

En handelsidkarska — här kallad X. — hade under en följd av år bedrivit manufakturaffär. Av vissa skäl upphörde X. med rörelsen under år 1951. Inventarierna, som varit nedskrivna till ett värde av en krona, försålles för 6.000 kr., varav 3.000 kr. guldits kontant och resten mot avbetalning. Lagret, i utgående balansräkning den 31 dec. 1950 upptaget till 35.869 kr., realiserades till största delen, Dold reserv i lagret om 47.000 kr. uppgavs ha förelegat. Vid beskattningsårets utgång synes ha återstått ett lager med faktiskt och bokfört värde å 9.687 kr.

I sin år 1952 avgivna självdeklaration upptog X. en nettointäkt av rörelse till 38.152 kr., vari ingick likviden för försålt lager samt den kontant uppburna köpeskillingen för inventarierna 3.000 kr. minskat med ovannämnda restvärde å en krona, alltså 2.999 kr.

Vederbörande TN avvek från deklARATIONEN — såvitt nu är i fråga — därutinnan att jämväl resten av likviden för inventarierna upptogs såsom intäkt. Då X. saknade nämnvärda andra inkomster och då hon utöver övriga vederbörliga avdrag

hade erlagt 20.000 kr. i frivillig avgift till pensionsstyrelsen, utgjorde den till sattlig inkomstskatt taxerade och beskattningsbara inkomsten allenast 21.920 kr.

Hos vederbörande PN gjorde X. framställning om att statlig inkomstskatt å beloppet 21.920 kr. måtte beräknas som om inkomsten upptagits till beskattning med lika delar under taxeringsåret 1952 och taxeringsåren 1943—51 eller sålunda att beloppet komme att fördelas med 1.952 kr. på vardera av beskattningsåren 1942—51.

Till stöd härför uppgav X. bl. a. att hon under år 1951 avvecklat rörelsen genom utförsäljning, varvid en i förhållande till tidigare nettointäkter betydande vinst framkommit; och hade vinsten uppkommit dels genom försäljning av inventarierna — som sedan mer än 10 år tillbaka varit bokförda i en krona — och dels genom framtagande av den dolda reserven i varulagret. Vidare anförde X. bl. a. följande. Då alla hennes ansträngningar under år 1951 varit inriktade på att så fort och effektivt som möjligt utförsälja lagret, hade någon rörelse i egentlig mening icke bedrivits under året utan hade hela verksamheten gått ut på att avveckla densamma. Enär den dolda reserven vid 1950 års utgång uppgått till c:a 47.000 kr. eller efter avdrag för inkurans till 40.000 kr.,

torde det vara uppenbart att hela det till statlig inkomstskatt taxerade beloppet, 21.920 kr., utgjorts av ackumulerad inkomst. Då i nyssnämnda belopp vinst å inventarierna inginge med 6.000 kr., bleve frågan begränsad till att avse om resterande belopp, 15.920 kr., utgjorde ackumulerad inkomst genom varulagrets utförsäljning. Med hänsyn till reservens storlek i bokslutet den 31 dec. 1950 måste det anses uppenbart att under alla förhållanden minst 15.920 kr. utgjorde ackumulerad inkomst.

Vederbörande TI yttrade i sin överfrågavarande framställning avgivna förklaring bl. a. följande. Av vid deklarationen fogade räkenskapsutdrag och särskilda uppgifter framginge, att X. beskattats för vid avvecklingen med 5.999 kr. återvunna värdeminskingsavdrag å rörelsen tillhöriga inventarier, vilka i samband med dennas avveckling överlätits till annan person, som överflyttat sin rörelse till av X. tidigare förhyrda lokaler. Vid deklarationen fogade handlingar utvisade därjämte, att anskaffningsvärdet å X:s lager vid ingången av beskattningsåret med 47.000 kr. överstigit bokförda värdet 35.869 kr. och att vid beskattningsårets utgång såväl anskaffnings- som bokföringsvärdet å lagret uppgått till 9.687 kr. — Vål finge antagas att förenämnda värdeminskingsavdrag tillgodonjutits under sammanlagt 10 år och att av den dolda varulagerreserven åtminstone 16.000 kr. framtagits under beskattningsåret 1951 men uppsamlats under likeledes minst 10 år. Som emellertid handlingarna i målet icke gäve vid handen, att värdeminskingsavdragen återvunnits eller reserven framtagits i samband med *överlåtelse* av X:s rörelse samt särskild skatteberäkning enligt K. F. den 30 nov. 1951 ang. beräk-

ning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst med hänsyn till stadgandena i 3 § sagda förordning förty icke finge äga rum, hemställde TI, att framställningen måtte lämnas utan bifall.

PN beslöt på de av TI sålunda anförda skälen att icke bifalla X:s framställning.

Hos KR besvärade sig härefter X. under yrkande om bifall till sin förenämnda talan.

I besvären yttrade X. bl. a. följande. PN hade grundat sitt beslut på den omständigheten, "att värdeminskingsavdragen eller reserven icke framtagits i samband med överlåtelse av X:s rörelse". Detta innebure enligt X:s uppfattning en alltför sträng och formalistisk tolkning av författningsbestämmelserna. Hela rörelsen som sådan hade icke överlåtits, varemot de rörelsen tillhöriga inventarierna överlåtits, i samband med avvecklingen, till annan person, som överflyttat sin rörelse till de av X. tidigare förhyrda lokalerna. Den härvid uppkomna vinsten, 5.999 kr., måste anses vara hänförlig till ackumulerad inkomst. Varulagret hade under år 1951 varit föremål för utförsäljning. Vid 1951 års utgång vore såväl anskaffnings- som bokföringsvärdet 9.687 kr. — I början av år 1951 hade X. sökt finna köpare till hela rörelsen. Det hade emellertid icke lyckats, varför hon — som nämnts — inriktat sig på att snarast möjligt utförsälja lagret. Skälet till att X. måst avveckla affären hade varit ålders- och hälsoskäl. Inventarierna hade överlåtits under hösten 1951, och de varor, som blivit över efter utförsäljningen, hade X. medfört till sin bostad, där resterande del utsåls under våren 1952. Utförsäljningen hade för övrigt medfört förlust, då X. tydligen övervärderat det lilla restlager, hon haft kvar vid 1951 års utgång.

TI avgav förklaring över besvären, därvid denne yttrade bl. a. följande. De knapphändiga motiven till ifrågavarande lagstiftning gäve enligt TI:s förmenande icke säkert stöd för att en avveckling av rörelse under de former, som valts i förevarande fall, vore att vid lagstiftningens tillämpning bedöma såsom överlåtelse. Som av lagstiftningens undantagsnatur måste följa, att densamma måste tillämpas restriktivt, ansåge TI, att PN:s avgörande vore riktigt. — Skulle emellertid PN härutinnan anses ha misstagit sig, syntes prövning av målet utan återförvisning böra ägt rum. Därvid torde man böra utgå från att som ackumulerad vinst å försålda inventarier skulle upptagas ett belopp av 5.999 kr. Vidare torde man böra anse att vinst genom framtagande av dold reserv i varulager föreläge motsvarande *hela* den dolda reserven vid 1951 års ingång. Denna reserv skulle upptagas efter inkuransavdrag. TI saknade anledning bestrida att reserven med dylikt avdrag uppgått till uppgivna 40.000 kr. Vad i målet förekommit syntes bestyrka, att vinsten å såväl inventariernas försäljning som lagerreservens framtagande vore att hänföra till minst 10 beskattningsår. Den särskilda skatteberäkningen borde förty verkställas som om beskattningsbara inkomsten (beloppet) vart och ett av de nio taxeringsåren 1943—51 varit 4.600 kr. större än genom de lagkraftvunna taxeringarna nämnda år bestämts, samt taxeringsåret 1952 icke åsatts någon beskattningsbar inkomst. (Den åsatta beskattningsbara inkomsten uppginge — till följd därav att X. genom pensionsförsäkring nedbringat taxerade inkomsten och sålunda på annat sätt vunnit resultatutjämning — icke till så stort belopp som de till tidigare år överförda delarna av den ackumulerade

inkomsten). En vid handlingarna fogad skatteuträkning visade, att den skatt, som påförts X., avsevärt understeg sålunda omräknad skatt. Då X. alltså icke kunde vinna nedsättning i den debiterade skatten, torde PN:s beslut att lämna ansökan utan bifall — om än på andra grunder — i allt fall böra fastställas.

X. genmälde bl. a. följande. De av 1944 års allmänna skattekommitté framlagda synpunkterna på förevarande fråga syntes knappast böra ge anledning till tveksamhet om förordningens tillämpning på ett fall som det nu aktuella. Den omständigheten att överlåtelse av rörelsen icke kunnat komma till stånd, enär rörelsen bedrivits i ett rivningshus, utan avveckling måst ske genom total utförsäljning, ansåge X. icke ha någon betydelse för bedömningen av frågan, huruvida ackumulerad inkomst föreläge eller icke. Enligt X:s förmenande vore TI:s uppfattning angående det belopp, som borde fördelas, därest inkomsten bedömdes såsom ackumulerad, oriktig. Enligt 2 § i ifrågavarande förordning ”må skatteberäkning enligt 1 § ske endast under förutsättning att den ackumulerade inkomsten, efter avdrag för avdragsgilla utgifter, uppgår till” etc. Den pensionsförsäkring, som nedbringat den taxerade inkomsten, vore otvivelaktigt en avdragsgill utgift, som i första hand finge frånräknas den ackumulerade inkomsten. Det vore således endast den ackumulerade inkomsten efter avdrag för avdragsgilla utgifter, som X. yrkat få fördelad.

Genom utslag den 21 april 1955 resolverade KR, att enär X. vid beräkning av den statliga inkomstskatten enligt åberopade förordningen skulle komma att påföras skatt med högre belopp än som skett, funne KR besvären icke föranleda ändring i det slut, vartill PN kommit.

Uppgift å uppborädsnummer och adress för Ö. Ä. och samtliga län i riket

Från taxeringshåll har framställning gjorts om publicering i Skattenytt av uppgift om de olika lärens uppborädsnummer och respektive länsstyrelser adresser för underlättande av översändande direkt till vederbörande länsstyrelse av deklamationer och taxeringsuppgifter som hänföras till andra län än det egna. Med anledning härav lämnas här nedan uppgifter i berörda hänseenden.

Uppboräds- nummer	L ä n	A d r e s s
1	Stockholms stad	Överståhållarämbetet, Skatteavdelningen, Slottsbacken 6, Stockholm 2
2	Stockholms län	Länsstyrelsen, tax.-sekt., Malmtorgsgatan 5, Stockholm
3	Uppsala „	Länsstyrelsen, Uppsala
4	Södermanlands „	„ Nyköping
5	Östergötlands „	„ Linköping
6	Jönköpings „	„ Jönköping
7	Kronobergs „	„ Växjö
8	Kalmar „	„ Kalmar
9	Gotlands „	„ Visby
10	Blekinge „	„ Karlskrona
11	Kristianstads „	„ Kristianstad
12	Malmöhus „	„ Malmö
13	Hallands „	„ Halmstad
14	Göteb. o. Bohus „	„ Göteborg
15	Älvsborgs „	„ Vänersborg
16	Skaraborgs „	„ Mariestad
17	Värmlands „	„ Karlstad
18	Örebro „	„ Örebro
19	Västmanlands „	„ Västerås
20	Kopparbergs „	„ Falun
21	Gävleborgs „	„ Gävle
22	Västernorrlands „	„ Härnösand
23	Jämtlands „	„ Östersund
24	Västerbottens „	„ Umeå
25	Norrbottens „	„ Luleå

Debetsedelsnumret utgöres av tre sifferkombinationer, av vilka den första betecknar Stockholms stad respektive vederbörigt län, vilka ha ovanstående nummer, den andra betecknar uppborädsdistriktet och den tredje nummerföljden inom uppborädsdistriktet.